

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/301/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6811010539
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2012:6811010539.1

Rozhodnutie

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Martinom Baločkom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. mája 2012 v trestnej veci obžalovaného P. E. a spol. takto

r o z h o d o l :

1/ P. E., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom A. č. XX,
prechodne bytom U., Ul. X. P.Á. Č.. XXX/XX, t. č.
v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová,

2/ P. D., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom U., U.
č. XXX, bez pracovného pomeru,

sú vinní, že

dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenej nočnej hodine sa obžalovaní stretli s Q. X. v U. pred pohostinstvom W., odkiaľ odišli na osobnom motorovom vozidle značky SEAT IBIZA, evidenčné číslo W.-XXXAZ patriacom P. D. s tým, že idú pre telekomunikačný kábel, ktorý obžalovaný P. E. vopred pripravil, počas jazdy však ešte zastavili a zobrali kábel, ktorý sa nachádzal v priekope pri štátnej ceste za závozom X. D. smerom na obec S., pričom obžalovaní P. E. a P. D. tento kábel sekali sekerou, píliu na kratšie kusy, ktoré potom stáčali a naložili do auta, následne sa presunuli na vrchol kopca, kde obžalovaný P. E. mal už vopred prichystané káble, ktoré naložili do motorového vozidla značky X. G. a mienili odvieť domov k obžalovanému P. E., avšak boli zastavení a kontrolovaní hliadkou OO PZ v Revúcej, kde po zastavení z vozidla zn. SEAT IBIZA obžalovaný P. E. ušiel, pričom takýmto konaním bola spôsobená pre spoločnosť Slovak Telecom, a.s., Karadžičova 10, Bratislava, IČO 35 763 469 odcudzením telekomunikačného kábla a prerušením prevádzky telekomunikačného vedenia škoda vo výške nie menej ako 921,24 €,

teda

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu,

tým spáchali

spolupáchatelstvom prečin krádeže podľa § 20, § 212 ods. 1 Trestného zákona,

za to im súd ukladá

obžalovanému P. E.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, pri nezistení existencie žiadnej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd u obžalovaného zrušuje výrok o treste odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2 T 224/10 zo dňa 29.04.2011 v spojení s uznesením KS Banská Bystrica sp. zn. 5 To 168/11 zo dňa 08.11.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 08.11.2011 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona mu súd ukladá ochranný dohľad nad jeho správaním a podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona určuje dĺžku ochranného dohľadu na obdobie 1 (jedného) roka.

Obžalovanému P. D.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri nezistení existencie žiadnej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona a neprihliadnutia na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu súd ukladá trest prepadnutia vecí:

sekera s násadou, s natočenou izolačnou páskou sivej farby o ploche 18 cm, píłka na železo, nožík s umelohmotnou rúčkou čiernej farby, kliešte s červenými rúčkami.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú stranu Slovak Telecom, a.s., Karadžičova č. 10, Bratislava, IČO: 35763469, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku obžalovaného:

P. E., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom A. Č.. XX,

prechodne bytom U., Ul. X. P. Č.. XXX/XX, t. č.

v Ú. W. W. - O.,

spod obžaloby Okresného prokurátora Revúca, pre skutok kvalifikovaný ako zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak,

ž e

dňa 21.04.2011 v presne nezistenom čase v katastri obce P. D. v úseku štátnej cesty smerom od závodu Slovmag Lubeník do obce S. nezisteným predmetom a spôsobom prerušil na stípe č. 36 až 44 telekomunikačný kábel o dĺžke nie menej ako 380 metrov, čím došlo k prerušeniu telekomunikačnej prevádzky u 32 telefónnych staníc v obci Turčok,

oslobodzuje,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku obžalovaného:

Q. X., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom U.,

U. X. P. Č.. XXX, bez pracovného pomeru,

spod obžaloby Okresného prokurátora Revúca, pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak,

ž e

dňa 21.04.2011 v presne nezistenej nočnej hodine sa stretli obžalovaní P. E., P. D. a Q. X. v Jelšave pred pohostinstvom W., odkiaľ po predchádzajúcej dohode odišli na osobnom motorovom vozidle značky SEAT IBIZA, evidenčné číslo W.-XXXAZ patriacom P. D. s tým, že idú pre telekomunikačný kábel, ktorý obžalovaný P. E. vopred pripravil, počas jazdy však ešte zastavili a zobrali kábel, ktorý sa nachádzal v priekope pri štátnej ceste za závodom Slovmag Lubeník smerom na obec Turčok, pričom obžalovaní P. E. a P. D. tento kábel sekali sekerou, píli na kratšie kusy, ktoré potom stáčili a naložili do auta, následne sa presunuli na vrchol kopca, kde obžalovaný P. E. mal už vopred prichystané káble, ktoré naložili do motorového vozidla značky SEAT IBIZA a mienili odvieť domov k obžalovanému P. E., avšak boli zastavení a kontrolovaní hliadkou OO PZ v Revúcej, kde po zastavení z vozidla zn. SEAT IBIZA obžalovaný P. E.Š. ušiel, pričom takýmto konaním bola spôsobená pre spoločnosť Slovak Telecom, a.s., Karadžičova 10, Bratislava, IČO 35 763 469 odcudzením telekomunikačného kábla a prerušením prevádzky telekomunikačného vedenia škoda vo výške nie menej ako 921,24 €,

oslobodzuje,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na súd obžalobu na 1/ P. E. pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona a na obvinených 2/ P. D. a 3/ Q. X. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedkov a listinnými dôkazmi a dospel pritom k záverom, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vychádzal pritom z nasledovného stavu.

Obžalovaný P. E. vypovedal až na malé detaily zhodne tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, pričom v celom rozsahu poprel, že by sa dopustil nejakého skutku a dodal, že na túto trestnú činnosť bol navedený P. D., že mu má ísť pomôcť naložiť drôty do auta, pričom nerozprával o žiadnych kábloch, ale o drôte, ktorý už mal byť pripravený pri ceste. Niečo pred 22.30 h vo večerných hodinách prišiel D. spoločne so X. na bielom Seate, ktorý šoféroval X., sadol si na zadné sedadlo, pričom sa spočiatku vôbec nepýtal, či ho tam vôbec treba alebo nie, keďže tam už bol X., až následne sa opýtal D., že šoféra už má, na čo mu D. odpovedal, že na zadných dverách mu nedržia piestiky a že bude musieť tieto dvere pridržiavať. Po príchode na miesto videl, ako D. píliť telefónny kábel zavesený na stĺpe, ktorý si rukou stiahol a prepíľoval. Podľa jeho názoru bol tento kábel riadne funkčný. Druhý kábel videl pripravený na zemi. Spoločne so X. urgovali D., aby naložili tie drôty a odišli preč. Keďže D. na to nereagoval, povedal mu, že s tým nechce mať nič spoločné, ukázal mu ktorým smerom ide a kde ich bude čakať a odišiel od nich. V tom čase tie káble ešte vôbec neboli postáčané. Asi po 40 minútach sa vrátil späť k nim, bolo treba stočiť ešte jeden kábel, pomohol im ho stočiť, pomohol D. tieto káble naložiť do auta a odchádzali preč. Keď ich zastavovali policajti, D. začal v aute provokovať, že keď vyskočí a ujde, že to na neho nepovie. Teda vystúpil z auta, začal utekať, postavil sa pod strom a stál tam.

Policajti ho pod tým stromom videli, svietili mu do tváre, avšak nechali ho tam. Nezobrali ho. V prípravnom konaní však uviedol, že policajtom ušiel a prečo túto skutočnosť zmenil na hlavnom pojednávaní, vysvetliť nevedel. Potvrdil, že obžalovaný X. ako šofér vôbec nevystúpil z auta.

Obžalovaný P. D. vypovedal zhodne tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, keď uviedol, že v uvedený deň zháňal so svojim autom SEAT IBIZA, keď mu šoféra robil Q. X., pretože mal poranenú ruku, nejaký lístok na drevo. Keď stáli pred tržnicou v Jelšave, prišiel za nimi P. E., že potrebuje niečo odvieť, tak sa ho opýtal, že čo zato. Sľúbil dať na benzín cca 15 - 20 Eur, pričom uviedol, že autom treba ísť maximálne 6 km. E. mu povedal, že to potrebuje odvieť v noci, s čím on spočiatku nesúhlasil, ale nakoniec ho presvedčil. V tom čase pýtal od neho aj sekeru a píľku. Dohodli sa na konkrétnom čase pred krčmou W. v U. okolo 01.00 h v noci. Keď prišli na miesto, E. vystúpil z auta a vytiahol z jarku kábel o ktorom povedal, že tu už dlho stojí, že je nefunkčný, strhnutý od víchrice. Tento kábel nebol stočený, preto ho E. začal stáčať, pričom X. ani nevystúpil z auta, že s tým nechce mať nič spoločné. Priznal, že E. pomáhal tento kábel stáčať. Keď E. povedal, aby ten kábel už naložili do auta, E. nechcel, pretože hore mal pripravené iné káble a preto tento naložia, až keď sa budú vracat. Keď prišli hore na miesto, začali ich nakladať do auta, pričom s jedným väčším zvitkom kábla im pomáhal X. z pozície vodiča tak, že ho ťahal smerom do auta. Ďalšie menšie zvitky pomáhal E. nakladať do auta. Bolo ich 8 - 9 ks. Keď sa vracali späť k tým zvyšným káblom a mali už zastaviť, zistili, že za nimi ide nejaké auto, preto E. povedal, nech nezastavujú, že on pre tie káble potom príde. Neskôr zistili, že to boli policajti. Keď už skoro stáli, pretože ich policajti zastavovali, E. ušiel z auta so slovami „keď niečo na mňa poviete, bude zle.“ Rozbehli sa za ním policajti, ktorí konštatovali po návrate, že ho nechytili. Následne ako E. ušiel, X. povedal, že policajtom budú tvrdiť, že tieto káble našiel on a to z dôvodu, že mal strach z E. vyhrážok. Keď sa táto vec riešila na polícii, prišla za ním E. manželka, aby to zobral na seba, že má čistý register a E. by mal z toho veľmi zle. V opačnom prípade bude mať z toho zle.

V podstate zhodne ako vypovedal obžalovaný D., vypovedal aj obžalovaný Q. X., ktorý hlavne potvrdil to, že on s touto vecou po zistení, keď prišli na miesto, že sa jedná o telefónne káble, nechcel mať nič spoločné a preto ani z auta nevystúpil, pričom priznal, že z pozície vodiča jeden veľký zvitok kábla pomáhal naložiť do auta.

Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí ako svedkovia aj zasahujúci policajti a to F. T., H. O. a Ing. F. O., ktorí prakticky zhodne uviedli, že keď zastavovali auto bielej farby značky Seat Ibiza, auto nereagovalo, preto F. T. ako vodič služobného auta zablokovaním donútil auto zastaviť. Následne zistili, že z tohto vozidla uteká nejaká osoba, preto sa dvaja z nich rozbehli za touto osobou, pričom sa im nepodarilo túto osobu chytiť. Pýtali sa D. a X., kto je tá tretia osoba, pričom najprv tvrdili, že ho nepoznajú, ale pri vyťažovaní na OO PZ povedali, že sa jedná o pána E. z Jelšavy a tak isto tvrdili, že tieto káble našli.

Svedok H. O. dodal, že nie je pravdou to, čo tvrdí obžalovaný E., že stál pri strome a oni mu mali svietiť baterkou do tváre a nechať ho tak, práve naopak, túto osobu hľadali, ale ju nenašli.

Svedok G. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je zamestnaný ako technik v spoločnosti Slovak Telecom. V ranných hodinách 22.04.2011 bol zobudený hliadkou OO PZ Revúca a vyrozumený o tom, že bol prerušený a odcudzený samonosný telekomunikačný kábel a to od závodu Slovmag, a.s., Lubeník smerom na obec Turčok. Po príchode na miesto zistil, že sa jedná o ich kábel od stĺpa č. 36 po stĺp č. 44. Prerušením tejto telefónnej prevádzky došlo v 30 - 35 telefónnych stanicach. Dodal, že sa jedná o neobsluhovanú telefónnu ústredňu, preto sa o takejto závade dozvedia len na základe telefonickej urgencie osôb, ktoré sú o od tejto činnosti odpojené, preto je ťažké určiť, odkedy tento kábel na stĺpoch nebol.

Svedkyňa N. D. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaný E. prišiel k nim domov za jej manželom, pričom obsah ich rozhovoru počula. E. sa jej manžela pýtal, či bol na výsluchu, či na neho niečo povedal, keď áno, že bude zle. Ďalej povedal, že by mal z toho problémy, že by šiel sedieť, preto navrhoval jej manželovi, aby sa dohodli, aby to vzal na seba, že on obíde len s podmienkou. Manžel mu odpovedal, že na výsluchu bol, ale nič na neho nepovedal. Nemala vedomosť, že by sa v minulosti jej manžel stretával s obžalovaným E.. Tak isto potvrdila, že u nich viac krát bola družka obžalovaného E. Y. I.. Prvý krát keď prišla k nim, jej manžel nebol doma, druhý krát tak isto nebol doma a tak začala vykrikovať, nech sa neskrýva, aby sa prišiel porozprávať s jej druhom a dohodnúť sa. Keď prišla tretí krát, manželovi navrhovala, aby sa prišiel dohodnúť s jej druhom, načo jej manžel nereagoval a povedal, že nemá čas.

Svedkyňa Y. I. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný D. prišiel za jej druhom, aby mu išiel pomôcť s nejakým pletivom. Nevedela uviesť, či D. prišiel autom alebo peši, nevedela ani uviesť, kde majú ísť pre to pletivo. Potvrdila, že medzi D. a jej druhom nie je žiaden kamarátsky vzťah. Priznala aj to, že raz bola po tomto skutku u D. vynadať mu, že čo porobil za to pletivo.

Svedok poškodený L. W. v prípravnom konaní uviedol, že po príchode na miesto zistil, že skutočne došlo ku krádeži telekomunikačného kábla typu TCEKES 15 x 2 x 0,8, ktorý slúžil ako prípojný kábel do obce Turčok. Prerušením tohto kábla došlo k prerušeniu telekomunikačnej prevádzky u 32 účastníkov v obci Turčok. Po príchode na miesto sa tento kábel na mieste nenachádzal a jeho dĺžku odhadol v dĺžke 365 m, avšak celková dĺžka je 380 m, ktorú museli nahradiť medzi uvedenými stĺpmi. 209,2 m tohto kábla, ktorý bol odcudzený, im bolo vrátené, ten bol však posekaný na menšie kusy, preto bol znehodnotený a nepoužiteľný. Krádežou telekomunikačného kábla vznikla pre spoločnosť celková škoda 1.586,01 Eur. Dodal, že na základe dodatočného preverenia na dispečingu bolo zistené, že k dátumu 21.04.2011 do 16.00 h neboli evidované poruchy účastníckych staníc z obce Turčok, z čoho sa dá usudzovať, že telekomunikačná prevádzka bola do tejto doby funkčná.

Svedok P. I. - príslušník PZ v prípravnom konaní vypovedal zhodne ako jeho kolegovia - príslušníci PZ.

Zo záverov znaleckého posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča vyplýva, že predložené časti z kábla boli opticky skúmané v dopadajúcom svetle stereo - mikroskopu. Skúmaním bolo zistené, že na jednom konci predĺžených častí z kábla sa nachádzajú mechanoskopické stopy po preseknutí, ktoré boli vytvorené niektorým z druhov sečných nástrojov ako napr. sekera, plochý sekáč a pod. Skúmaním bolo zistené, že mechanoskopické stopy po sekaní na predložených častiach z kábla sú nespôsobilé k individuálnej identifikácii nástroja, ktorými boli vytvorené. Skúmaním bola zistená len nulová zhoda.

Zo zápisníc o konfrontáciách medzi obžalovanými nevyplývajú iné skutočnosti ako z ich výpovedí, pretože v rámci konfrontácií zotrvali na svojich výpovediach.

Na č.l. 74 - 76 spisového materiálu sa nachádzajú listinné dôkazy - vyčíslenie škody poškodenej spoločnosti, z ktorých je zrejme výška škody 1.586,01 Eur.

Z listinných dôkazov na č.l. 84 a nasledujúce, bola zistená skutočnosť vyššie potvrdená, že 209,2 m telekomunikačného kábla čiernej farby bola príslušníkmi PZ zaistená a vrátená poškodenej spoločnosti.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie je zrejme miesto spáchania trestného činu.

Zo správ a charakteristík na obžalovaných vyplývajú prakticky zhodné charakteristiky z miesta bydliska, ktoré sú viac menej pozitívne. Obžalovaný P. E.Á. nemá záznam v priestupkovom konaní od 01.01.2010, obžalovaný P. D. má jeden záznam na úseku cestná doprava a obžalovaný Q. X. sa dopustil jedného priestupku a to priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Obžalovaný P. E. bol doposiaľ osem krát súdom trestaný a to naposledy rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2 T 244/10 zo dňa 29.04.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2011, keď mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere deväť mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a tak isto s uložením ochranného dohľadu nad jeho správaním na obdobie jedného roka.

Obžalovaný P. D. bol doposiaľ raz súdom trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2 T 39/2012, keď mu pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, bol uložený trest povinnej práce vo výmere 100 hodín, ktorý podľa zistení súd aj vykonal.

Obžalovaný Q. X. bol doposiaľ päť krát súdom trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2 T 33/2012 zo dňa 28.03.2012, právoplatného toho istého dňa, kde mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere troch rokov.

Po takto vykonanom dokazovaní podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotenie dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovanému P. E. je v obžalobe kladené za vinu jednak zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, pretože úmyselne ohrozil prevádzku verejného telekomunikačného zariadenia a spôsobil ním poruchu prevádzky všeobecne prospešného zariadenia a tak isto prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu. Tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný žiaden priamy či nepriamy dôkaz o tom, že by obžalovaný P. E. sa dopustil vyššie uvedeného zločinu a aj keď je to pravdepodobné, stále existujú pochybnosti, či predmetný kábel sám prepíliť a popripravoval, resp. či ho našiel. Tieto pochybnosti sú neodstrániteľné vykonaním akéhokoľvek dôkazu, preto ostávajú zachované a ani

doplnenými výsluchmi, či už spoluobžalovaných alebo svedkov, by sa nezistilo, či obžalovaný E. túto trestnú činnosť spáchal alebo nie, preto na základe domnienok prokurátora nie je možné podľa názoru súdu uznať vinným obžalovaného E. z tak závažného zločinu, preto v rámci využitia zásady „in dubio pro reo“ súd obžalovaného konkrétne z prvého skutku obžaloby a síce zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona oslobodil v zmysle § 285 písm. c/ Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Práve naopak súd obžalovaného P. E. uznal vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a to na základe dôkazov, ktoré boli vykonané tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, ktorými sú v prvom rade výpovede spoluobžalovaných, ktorí od začiatku tvrdili, že to bol práve E., ktorý ich oslovil, aby mu išli pomôcť. Trval na tom, aby to bolo vo večerných hodinách. Tak isto to boli nezrovnalosti v samotnej výpovedi obžalovaného E., hlavne je nelogické, aby obžalovaný E., ktorý sa mal cítiť ako nevinný, utekal z auta, keď ich zastavovala hliadka PZ. Logicky predsa mohol vysvetliť policajtom, že nevedel, kde ho vlastne na pomoc spoluobžalovaní zavolali a až na mieste činu sa o tom dozvedieť mal a keďže išlo o nočnú hodinu, tak sa sám nemohol vrátiť do miesta bydliska, preto so spoluobžalovanými zotrval. On práve naopak sa chcel vyviniť z tejto trestnej činnosti útekom, spoliehajúc sa na to, že pod výhražkami ho spoluobžalovaní D. a X. podržia a celú trestnú činnosť vezmú na seba. Tak isto je nelogické jeho tvrdenie, že neutekal pred policajtm, len odbehol pod strom, kde ho policajti našli, svietili mu baterkou do očí a nechali ho tak. To vyvrátili aj samotní príslušníci PZ. Jednou z nezrovnalostí v jeho výpovedi je aj to, keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol oslovený D., aby mu išiel pomôcť so svojim autom, pretože videl, že D. je zranený, pričom pravdou je to, že nikdy žiadne osobné motorové vozidlo nevlastnil, čo potvrdila aj jeho družka. Tieto dôkazy postačovali súdu na to, aby obžalovaného P. E. uznal vinným z prečinu krádeže v zmysle obžaloby.

Obžalovaný D. bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, aj keď je pravdou, že mu súd uveril, že až po príchode na miesto činu sa dozvedel, že sa jedná o telekomunikačné káble, pričom zo začiatku sa aj domnieval, že môže ísť o vec odcudzenú, avšak uspokojil sa s tvrdením obžalovaného E., že tie káble sú tam už dlhšie pohodené, nikomu ich netreba, že sú strhnuté po víchrici a pod. Podľa názoru súdu minimálne nepriamym úmyslom sa dopustil tejto trestnej činnosti, pretože vedel, že svojim konaním môže také porušenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený. Teda obžalovanému E. nie lenže poskytol náčinie na spáchanie trestnej činnosti, ale mu aj pomáhal pri sekaní, pílení, stáčaní týchto káblov a ich nakladaní do auta. V okamihu, keď sa dozvedel o aké káble sa jedná v domnení toho, že E. tvrdil, že je potrebné ísť pre ne len v noci, mohol z miesta činu odísť spoločne so X., nič mu v tom nebránilo, mal tam vlastné auto a nie zotrvať na mieste a vykonávať činnosť, ktorá ako sa ukázalo, bola činnosťou protiprávnou. Jeho činnosť na mieste je dokázaná jeho samotnou výpoveďou, výpoveďou obžalovaného X. a ďalšími dôkazmi zo spisového materiálu, preto súd o vine u obžalovaného D. tak isto pochybnosti nemal.

Obžalovanému Q. X. bolo za vinu kladené to isté, čo obžalovanému D., pričom súd musí konštatovať, že je preukázané, že až do príchodu na miesto činu obžalovaný X. nevedel o aké veci sa jedná, s ktorými ide pomáhať pri nakladaní a keď sa dozvedel, že sa jedná o telekomunikačný kábel, ustúpil od svojho konania a to tak, že z auta ani nevystúpil so slovami, že s tým nechce mať nič spoločné. To potvrdili aj spoluobžalovaní. Odsúdiť a uznať vinným obžalovaného X. len na základe toho, že z auta z pozície vodiča pomáhal pri nakladaní jedného zvitku predmetného kábla je nedostačujúce, pretože súd sa domnieva, že táto minimálna pomoc bola robená za účelom skoršieho odchodu z miesta činu, preto súd v zmysle § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného Q. X. zo skutku, ktorý mu bol kladený za vinu v obžalobe, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Na základe vyššie uvedeného bolo dokázané, že obžalovaní P. E. a P. D. sa dopustili prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona po stránke objektívnej v tom, že si spoločným konaním prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu. Po stránke subjektívnej u obžalovaného E. sa jedná úmysel priamy v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom a u obžalovaného D. minimálne o úmysel nepriamy v zmysle § 15 písm. b/ Trestného zákona ako už bolo vyššie spomínané.

Súd u obžalovaného P. E. nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti, práve naopak, zistil dve priťažujúce okolnosti a to v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona, pretože spáchal viac trestných činov a písm. m/ Trestného zákona, bol už za trestný čin odsúdený. V jeho prípade vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2 T 224/10 zo dňa 29.04.2011 bolo nutné ukladať súhrnný trest, pretože predchádzajúci trest vo výmere deväť mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bol rušený, preto mu súd uložil aj vzhľadom k ustanoveniu § 38 ods. 4 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov, ktorý súd považuje za potrebný k náprave obžalovaného v rámci individuálnej aj generálnej prevencie.

U obžalovaného P. D. súd tak isto nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona a síce zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona na ktorú však neprihliadol, nakoľko predchádzajúci trest povinnej práce podľa zistenia súdu vykonal, preto sa zo zákona na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Na základe toho hlavne vzhľadom, akým spôsobom sa na prejednávanej trestnej činnosti podieľal, uložil trest odňatia slobody výchovný vo výmere dvoch mesiacov podmienečne so skúšobnou dobou v trvaní jedného roka a keďže súd nemal pochybnosti o tom, že zaistené doličné predmety patria práve obžalovanému P. D., uložil mu podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona trest prepadnutia vecí, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Tento trest považuje súd za dostatočný na zabránenie páchania ďalšej trestnej činnosti obžalovanému.

Súd zároveň poškodenú spoločnosť Slovak Telecom, a.s., Bratislava s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie hlavne z dôvodu nemožnosti dopracovať sa k objektívnej výške spôsobenej škody, nakoľko síce zástupca poškodenej strany L. W. bol v prípravnom konaní vypočutý, doložil do spisu aj doklad o spôsobenej škode, ale na hlavné pojednávanie sa už neskôr nedostavil. Následne od svedka G. O. bolo zistené, že už pre poškodenú spoločnosť nepracuje, preto súd poškodenú spoločnosť dotazoval a snažil sa predvolať na hlavné pojednávanie iného zástupcu tejto spoločnosti, avšak bezvýsledne. Z vyčíslenia škody vyplýva celková výška 1.586,01 Eur tak ako je to uvedené na č.l. 74 spisového materiálu a z obžaloby vyplýva výška škody nie menej ako 921,24 Eur. Odstrániť tento rozpor chcel súd výsluchom zástupcu poškodenej strany na hlavnom pojednávaní, čo sa však napriek snahe súdu nepodarilo.

To boli dôvody pre ktoré súdu rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice.